

ਪੈਨਿਯਮ — ਸੰਖਿਆ ਅਠਾਰਾਂ

ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ 250

Jeff Pippenger

2026-02-25

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਹਿਤ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "250" ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਇਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗੇ, ਜੋ 200 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। "250" ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਹ ਰੇਖਾ ਜੋ 457 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, 207 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੀਰੋ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ "250" ਸਾਲ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵਾਂ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ 313, 321 ਅਤੇ 330 ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ "250" ਸਾਲ 4 ਜੁਲਾਈ, 2026 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਨੀਰੋ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਪਰਥ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ। 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੀ ਰੇਖਾ ਟਰੰਪ ਨੂੰ ਸੈਨਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। 1776 ਤੋਂ ਵਿਸਤਾਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ-ਖੰਡ ਟਰੰਪ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤਿਤਾ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਥੇਚਿਤ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਯਤ, ਅਤੇ ਰੂਸ ਅਤੇ ਪੁਤਿਨ ਦੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਫਿਰ "250" ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਸਮੇਨੀਆਈ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਰੇਖਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੇਖਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਪਾਨਿਯਮ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪਤਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੇਖਾਵਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਉੱਜੀਆਹ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪਟੋਲਮੀ

ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਰਾਜਾ ਉੱਜੀਆਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਉਸੇ ਸਾਲ ਆਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਜੀਆਹ ਮਰ ਗਿਆ।

ਉਹ ਸਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਉੱਜੀਆਹ ਮਰ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉਠਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਸਾਯਾਹ 6:1।

ਉੱਜੀਆਹ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਉਹ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਪਟੋਲਮੀ ਦੇ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਸੀ। ਉੱਜੀਆਹ ਅਤੇ ਪਟੋਲਮੀ ਦੱਖਣ ਦੇ ਉਸ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜਕੀਅ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉੱਜੀਆਹ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜੋੜਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਕੋੜ੍ਹ ਨੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ।

ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਲਏ, ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਏਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਰੋਸ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਉੱਡੇਲੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਮਨੋ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਪੀੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦਾ ਧੁੰਆਂ ਸਦਾ ਹੀ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਛਾਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14:9-11.

ਫਿਰ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦਾ ਬਗਾਵਤੀ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਆ ਸਹ-ਰਾਜਗੱਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਆਪਣੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ, ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੇਲੇਮੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆ ਯਹੂਦਾ, ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਟੇਲੇਮੀ ਮਿਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਧਰਮ ਆਤਮਵਾਦ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋ ਰਾਜੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਮਿਸਾਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਦੋ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਆਤਮਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੌਸ਼ਲ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆਈ ਕੌਸ਼ਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸਰੋਥ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੋ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਦੀ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦਾ ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਸਦੂਮ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਗਣਰਾਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਸੀ ਰੋਮ ਵੀ। ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆ ਅਤੇ ਟੇਲੇਮੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਦੋ ਰਾਸ਼ਟਰ ਜੋ ਇੱਕੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਯੁਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ 2014 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਸੈਨਿਕ ਜਿੱਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਗਿਆਰੂਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਾਫੀਆ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਸੀਮਾਰੇਖਾ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਵਿਧ ਏਕਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੜਾਕੂ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਜਿੱਤਵੰਤ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵੀ ਹੈ।

2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਭ ਤੋਂ ਧਨਵਾਨ ਰਾਜੇ ਨੇ 2015 ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਦ ਲਈ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਉਤਰਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। 2020 ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਧਨਵਾਨ ਰਾਜੇ ਨੇ, ਜੋ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 2022 ਵਿੱਚ ਯੁਕਰੇਨੀ ਜੰਗ ਤੀਬਰ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ ਟਰੰਪ ਨੇ 2024 ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ, ਆਯਤ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ। 2023 ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2024 ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਟਰੰਪ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ 2025 ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਨੀਂਹ ਦੀ ਪਰਖ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ।

1989

ਜੇ ਸੱਚਾਈਆਂ 1989 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਦੋਹਰੀਆਂ ਸਨ। ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਾਨਤਰ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਲੀਵੀ ਆਇਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੁਣ ਉਸੇ ਆਇਤ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਤਨ ਖੋਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇਵਾਂਗਾ।

1989 ਵਿੱਚ, ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਕੱਠੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਕਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਇਕੱਠਾ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇਹਰੀ ਸੀ। ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਰਵਸੰਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਦੀ ਥਿਆਲੋਜੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ—ਉਹ ਜੇਠੇ ਹੱਕ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯਾਰਾਬੇਆਮ ਦੀ ਨੀਂਹੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸਨ। ਆਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਮੂਲ ਲਾਗੂਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਤਾਂ ਉਸੇ ਮੂਲ ਅਧਾਰ ਦੇ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕਸਾਰ ਸਮਝ ਸੀ। ਜਿਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕਰੂਪਤਾ ਅਸੀਂ ਵੇਖੀ, ਉਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ 1996 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਹ ਸਮਝ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ **The Time of the End** ਨਾਮਕ ਪਤਰਿਕਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ **Testimonies**, volume 9, page 11 ਮਿਲਦਾ ਹੈ। 9/11 ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਪਤਰਿਕਾ 9/11 ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸਮਝਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਉੱਤੇ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ Sister White ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਉਹੀ ਲੜੀ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ; ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਉੱਤੇ Sister White ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਆਤਮਿਕ ਮਿਸਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਵਿਸ਼ਿਆ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਸੀ।

ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ **The Great Controversy** ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆ ਕੇ ਕਿਸੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲਜੁਲ ਕੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵੈ-ਸਹਾਇਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਰਮਿਤ ਸਵੈ-ਨਿਯੁਕਤ ਨੇਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪਟੋਲੇਮੀ ਅਤੇ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਰਿਣਾਮ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਉੱਚੇ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਣਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੋਲੇਮੀ ਅਜ਼ਗਰ ਦੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੋਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਾਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਹਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਇਤ ਦਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਪਟੋਲੇਮੀ ਨੂੰ ਪਰਾਜਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਭੇਦ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

ਉਜ਼ੀਆਹ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਜ਼ੀਆਹ ਹੀ ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ 1989 ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ

ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਸੀ। ਕੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਜਿਹੜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹੋ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਪੈਂਤਾਲੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਦਾ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਦੀ ਆਮ ਗੀਤ।

ਉਜ਼ੀਆਹ ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੋਲਮੀ ਮਿਸਰ ਹੈ। ਉਜ਼ੀਆਹ, ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਟੋਲਮੀ ਦਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਹਨ, ਅਤੇ ਟੋਲਮੀ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਆਤਮਵਾਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਹਨ। ਅਜਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਘ ਹੈ, ਪਰ ਝੂਠਾ ਨਬੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਚਾਲੀਵਾਂ ਪਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1989 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਬਹਾ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਪਾਪਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਦੋ-ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਾਰੂ ਘਾਵ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 13:11, 12.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਪਾਪਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਯੁਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਨਵਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਭਰੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ, ਜੋ “ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ” ਆਇਆ ਸੀ, “ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।” ਦੂਜੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੇ ਅਜਗਰ ਨੇ ਪਾਪਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਪਣਾ ਸਿੰਹਾਸਨ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸ਼ਕਤੀ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਰੂਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ “ਸ਼ਕਤੀ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ” ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਪਾਪਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਯੁਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਯਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਪਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਦਿਆਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਿਆ, ਜੋ ਪਾਪਸੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਗੰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ “ਰਥਾਂ, ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਘੁੜਸਵਾਰਾਂ” ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਆਇਤ ਦਸ, ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਤਾਂ ਹਰ ਇਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਐਂਟੀਓਕਸ ਮੈਗਨਸ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਐਂਟੀਓਕਸ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਐਂਟੀਓਕਸ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

ਸੋਲੂਵੀ ਆਇਤ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ‘ਅਲਫਾ’ ਅਤੇ ‘ਓਮੀਗਾ’ ਦੀ ਮੁਹਰ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਬਣਤਰ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਧਾਰਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੀਗਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਲੂਵੀ ਆਇਤ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੁਹਰ ਵੀ ਧਾਰਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਜ਼ੀ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਤਾਕਤ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚ” ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਵੇਮਾਰਕ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ 1989 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਾਲੀਵੀ ਆਇਤ ਦੇ “ਲੁਕਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ” ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ

ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਬੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਹ, ਆਯਤ ਗਿਆਰਹ 2023 ਨੂੰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਹ, ਆਯਤ ਗਿਆਰਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਓਹੀ ਹੀ ਕਾਲਖੰਡ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ 2023 ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਉਹ “ਗੱਲ” ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਉਹ “ਦਰਸ਼ਨ” ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਿਆ।

ਜਿਸ ਮੰਦਰ-ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਰੂਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਈ; ਅਤੇ 9/11 ਤੋਂ ਬਾਈਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ—ਜੋ ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਤੁਹਾਨੂੰ 2023 ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 9/11 ਉੱਤੇ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕੋੜ੍ਹ ਨਾਲ ਜੀਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ। ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਣਾ, ਜੋ ਫਿਰ ਤੀਜੀ ਲਿਟਮਸ-ਪਰੀਖਿਆ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਲੇਵੀਆਂ ਤੇਈ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮ ਬਾਹਰੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਤਿਨ ਨੂੰ ਪਟੋਲੇਮੀ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਾਂਤ ਲਈ ਦੂਜਾ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੈਨਿਕ ਸਫਲਤਾ ਰਾਹੀਂ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭੜਕ ਉੱਠੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਕਲ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ, ਅਰਥਾਤ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ, ਯੁੱਧ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਉਹ ਭੀੜ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਭੀੜ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਦ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਉੱਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:11, 12.

ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਪਟੋਲੇਮੀ ਫਿਲੋਪੇਟਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਯਤਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਪਟੋਲੇਮੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਚੰਗਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤੀਰਿਖੁਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਧਮਕੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਭੈਦਾਇਕ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਸ਼ੁਤਲ ਕਾਮੁਕ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਅਨਿਯੰਤਰਿਤ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਰ੍ਹਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹਾਰ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਨਾਮ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭੁਲਾ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਭੇਜ-ਵਿਲਾਸ ਅਤੇ ਲੰਪਟਤਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ।”

“ਉਸ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਜਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਦਾ ਉੱਚਾ ਹੋਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਵਹਿਬਹਾਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਠਿਨਾਈ ਨਾਲ, ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਦਹਕਦਾ ਹੋਇਆ ਉੱਥੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ ਤੜਫਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰੀਆ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਯਹੂਦੀ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਸਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਤੜਫਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਯੂਸੇਬੀਅਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ, ਜੇਰੋਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ, ਮਾਰੇ ਗਏ। ਮਿਸਰੀਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ

ਨਹੀ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣ ਲਈ ਹੀ ਕਾਫੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ।" ਉਰਾਇਆ ਸਮਿਥ,
Daniel and the Revelation, 254.

217 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਵਿਖੇ ਟੋਲੇਮੀ ਫਿਲੋਪਾਤੇਰ ਦੀ ਸੈਨਿਕ ਜਿੱਤ ਨੇ ਟੋਲੇਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ "ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਦਿੱਤਾ।" ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਤਿਨ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ, ਪਰ ਇਹ "ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇਗੀ," ਜਿਵੇਂ ਸੈਨਿਕ ਸਫਲਤਾ ਨੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ੀਆਹ ਦਾ ਮਨ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਜ਼ੀਆਹ ਨੇ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਲਈ ਢਾਲਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਲੇ, ਅਤੇ ਟੋਪ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਰਹ-ਬਖ਼ਤਰ, ਅਤੇ ਧਨੁੱਖ, ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਗੁਲੇਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈਆਂ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਚਤੁਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਯੁੱਧ-ਯੰਤਰ ਬਣਵਾਏ, ਜੋ ਬੁਰਜਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇਬੰਦ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੀਰ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਭੁੱਤ ਗੀਤੀ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਉਸ ਦੀ ਨਾਸੀ ਲਈ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਯੂਧ ਦੀ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਯੂਧ ਸਾੜਨ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਇਆ। 2 ਇਤਿਹਾਸ 26:14-16.

ਦੱਖਣ ਦੇ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਸੈਨਿਕ ਜਿੱਤਾਂ ਕਾਰਨ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਗਏ ਸਨ, ਉਸੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋ ਕੇ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਜੋ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਨੂੰ ਹੀ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਯਾਜਕਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਅਹੰਕਾਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਅਜੇਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਤਦ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ੇਧਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਕੋੜ੍ਹ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਿਆਹ ਜਾਜਕ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਸੀ ਜਾਜਕ ਸਨ, ਜੋ ਸੁਰਵੀਰ ਪੁਰਸ਼ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ੀਆਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਹੇ ਉਜ਼ੀਆਹ, ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਯੂਧ ਸਾੜਨਾ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਾਜਕਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਯੂਧ ਸਾੜਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਤੇਰੇ ਆਦਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਤਦ ਉਜ਼ੀਆਹ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਯੂਧ ਸਾੜਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਯੂਧਦਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਜਾਜਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ, ਯੂਧ ਦੀ ਵੇਦੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਕੋੜ੍ਹ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲਿਆ। ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਜਾਜਕ ਅਜ਼ਰਿਆਹ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਜਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਕੋੜ੍ਹ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ; ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ੀਆਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਕੋੜ੍ਹੀ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਕੋੜ੍ਹੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਰਿਹਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯੋਥਾਮ ਰਾਜ ਮਹਲ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਜ਼ੀਆਹ ਦੇ ਬਾਕੀ ਕਰਤੱਬ, ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਖਰੀ ਤੱਕ, ਆਮੋਜ਼ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਨੇ ਲਿਖੇ। 2 ਇਤਿਹਾਸ 26:17-22.

2014 ਵਿੱਚ, ਯੂਰਪ ਦੇ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਓਬਾਮਾ ਰਾਜ ਨੇ ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। 2022 ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਆਕਰਮਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤਿਨ ਅਤੇ ਰੂਸ ਦੀ ਜਿੱਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ; ਜੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ, ਪਟੋਲਮੀ ਅਤੇ ਉਜ਼ੀਆਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤਿਨ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਉੱਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਨੇਕਾਂ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡਿਗਾ ਦੇਵੇਗਾ: ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਫਿਰ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਪਤਨ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲਗਾਤਾਰ ਅਵਨਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਮਹਾਨ ਰਾਫੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹਾਨੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਤੱਕ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਹੁਣ ਪਟੋਲਮੀ ਫਿਲੋਪਾਤੇਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉਸ ਵੇਲੇ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਇੱਕ ਨਿੱਕੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਿਸਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ

ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਉਹ ਬਾਲਕ-ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਪੇਨੀਅਮ ਵਿੱਚ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਵਿਵਹਾਰਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਉਹ ਬਾਲਕ-ਰਾਜਾ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਪਟੋਲੇਮੀ ਫਿਲੋਪੇਟਰ ਅਤੇ ਐਂਟਿਓਕਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪਟੋਲੇਮੀ ਅਸੰਯਮ ਅਤੇ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਕਾਰਨ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਟੋਲੇਮੀ ਐਪੀਫੇਨਸ ਰਾਜਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਬਾਲਕ ਸੀ। ਉੱਧਰ ਐਂਟਿਓਕਸ ਨੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਕੇ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਕਰ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਐਪੀਫੇਨਸ ਮਿਸਰ ਦੀ ਰਾਜਗੱਦੀ ਤੇ ਆਇਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਭਿਆਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਪਾਇਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫੌਜ ਖੜੀ ਕੀਤੀ, “ਪਹਿਲੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ” (ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰਬੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੈਨਿਕ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਥਾਹ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ), ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਆਸ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਬਾਲਕ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਫਲ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਵੇਖਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਪਾਤਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।” ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ, Daniel and the Revelation, 255.

ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ

ਰੂਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਦੱਖਣ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਹੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ—ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਕਤਾ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨੋਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪੁਤਿਨ ਅਤੇ ਰੂਸ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰੇਗਾ, ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਤਮਿਕ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਿਕ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਤਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਸਤਿਕ ਫ਼ਰਾਂਸ ਸੀ। ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪਤਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਪਤਨ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਅਗਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰੂਸ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਰੂਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ।

ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਜਗਰ ਦਾ ਇੱਕ ਲੱਛਣ ਹੈ, ਜੋ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਅਜਗਰ, ਜੋ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ‘ਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਬਗਾਵਤ, ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਸੀ।

1798 ਵਿੱਚ, ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਫ਼ਰਾਂਸ ਨੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਸਿੰਹਾਸਨ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਉਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੋਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਹੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਆਈ।

1917 ਦੀ ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪੜਾਅਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਸੀ: ਫ਼ਰਵਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ (ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਾਰਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜਤੰਤਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸੋਵੀਅਤਾਂ ਨਾਲ ਦੁਅਲ ਸੱਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਦੌਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ) ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਤਖ਼ਤਾ-ਪਲਟ ਰਾਹੀਂ ਸੱਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੋਵੀਅਤ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ

ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦ/ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਵੱਲ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ।

ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ (ਖ਼ਾਸਕਰ ਟ੍ਰਾਟਸਕੀ, ਲਕਜ਼ਮਬਰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਤੋਂ), ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ (1789-1799) ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਰੂਸੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰੂਪ ਜਾਂ ਰੂਪਰੇਖਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਪੜਾਅ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਸੀ ਚਰਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਹਨ:

- ਆਰੰਭਕ ਮੱਧਮ/ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪੜਾਅ (ਲਗਭਗ 1789-1792), ਜੋ ਫ਼ਰਵਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮਕੱਖ ਹੈ। ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਇਹ ਪੜਾਅ ਬਾਸਤੀਲ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ, ਐਸਟੇਟਸ-ਜਨਰਲ/ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਆਹਵਾਨ, ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇਦ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਅਤੇ ਜੀਰੋਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਤੰਤਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਨੇ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਰਾਜਤੰਤਰ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਬੁਰਜ਼ੁਆ/ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਹਰੀ/ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੱਤਾ-ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ (ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਭਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਈ ਰਾਜਤੰਤਰੀ ਸੱਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ) ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫ਼ਰਵਰੀ 1917 ਨੇ ਜ਼ਾਰਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੇਵੀਅਤਾਂ ਨਾਲ ਦੇਹਰੀ ਸੱਤਾ ਉੱਭਰੀ।
- ਉਗ੍ਰ/ਜੈਕੋਬਿਨ ਚਰਨ (ਲਗਭਗ 1792-1794, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਗਣਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਲੂਈ XVI ਦੀ ਫਾਂਸੀ, ਅਤੇ ਰੋਬਸਪੀਅਰ ਅਤੇ ਜੈਕੋਬਿਨਾਂ/ਕਮੇਟੀ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਸੇਫਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ) ਅਕਤੂਬਰ (ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ) ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮਕੱਖ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਜੈਕੋਬਿਨਾਂ ਨੇ ਉਗ੍ਰ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਵੱਧ ਮੱਧਮਪੱਥੀ ਗਿਰੋਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਸੱਤਾ ਹਥਿਆ ਲਈ, ਇੱਕ ਗਣਰਾਜ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ, ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਹਿਰੇ ਸਮਾਜਿਕ ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ/ਬਾਹਰੀ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕਾਂ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਰਗ ਦੀ/ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।

ਇਹ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ: ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਾਸਨ-ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਮੱਧਮਪੱਥੀ/ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਤਾਕਤਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ), ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਕਟ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ 'ਬਚਾਉਣ' ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਹਿਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤਾ ਦਾ ਹੋਰ ਅਤਿਵਾਦੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਸਚੇਤ ਤੌਰ ਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਉਦਾਹਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਲਈ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਅਕਤੂਬਰ ਵਿਦ੍ਰੋਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜੈਕੋਬਿਨ ਤਖ਼ਤਾਪਲਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਦਿਆਂ—ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਅੰਤਰਲੀਨ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨਿਵਾਰਯ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰਵਿਗਿਆਨ ਟਰੋਟਸਕੀ ਦੀ ਰਚਨਾ *History of the Russian Revolution* ਵਰਗੀਆਂ ਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਦੇ ਦੇਹਰੇ ਸੱਤਾ-ਚਰਨ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ-ਜੁਲਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾ ਲਕਜ਼ਮਬਰਗ ਦੇ ਰੂਸੀ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਲੇਖਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਰਨ (ਮਾਰਚ-ਅਕਤੂਬਰ) ਫਰਾਂਸੀਸੀ (ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਕ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਜੈਕੋਬਿਨ ਉਤਥਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਪਤਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ।

ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ (ਪੜਾਅ-ਦਰ-ਪੜਾਅ) ਪਤਨ ਸੇਵੀਅਤ ਸੰਘ ਦੇ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਅਵਨਤੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਅਤੇ 1991 ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਵਿਘਟਨ ਨਾਲ ਘਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ, ਉਸੇ ਟਾਈਪੋਲੋਜੀਕਲ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੋ ਪੜਾਅ ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਫ਼ਰਵਰੀ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ 1917 ਦੇ ਪੜਾਅਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਸਨ। ਇਹ ਸਮਾਨਾਂਤਰਤਾ ਉੱਤਰ-ਉਗ੍ਰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ (ਬੋਨਾਪਾਰਟਵਾਦ) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਟੱਲ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਧਾਰਣ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੁਝਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਂ ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ (ਖ਼ਾਸਕਰ ਟਰਾਟਸਕੀ ਦੀ The

Revolution Betrayed ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾ ਤੋਂ), ਜਿਹੜੀਆਂ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਨੂੰ ਬੋਨਾਪਾਰਟਵਾਦ ਦੇ ਆਦਰਸ਼-ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ: ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ-ਪੁਰਸ਼ੀ ਰਾਜ-ਵਿਉਤ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਉਗ੍ਰ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ, ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸੰਰਚਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ (ਜਦਕਿ ਉਸ ਦੀ ਲੋਕਤਾਂਤਰਿਕ ਗਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ), ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ/ਸੈਨਿਕ-ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤਿਅਧਿਕ ਫੈਲਾਅ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੜਾਅਵਾਰ ਪਤਨ ਸਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਅੰਸ਼ਿਕ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਬੋਨਾਪਾਰਟਵਾਦੀ ਉਭਾਰ ਸਟਾਲਿਨਵਾਦੀ ਸੱਤਾ-ਸੰਕੇਦ੍ਰਣ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ

ਯਾਕੋਬੀਨੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਚਰਨ ਅਤੇ ਥਰਮਿਡੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ (1794) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਥਿਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ (1795-1799) ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਦਾ 18 ਬ੍ਰੂਮੇਅਰ ਦਾ ਕੂ (1799) ਕੌਂਸਲੇਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮਰਾਜ (1804) ਦੀ। ਉਹ ਬੁਰਜੁਆ ਕ੍ਰਾਂਤਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਹਿਤਾਬੱਧ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਨੇਪੋਲੀਅਨਿਕ ਕੋਡ, ਜਹੀਰਦਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜ), ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਨਾਇਕਤੰਤਰੀ ਸ਼ਾਸਨ, ਸੈਨਿਕ ਮਹਿਮਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਇਲੀਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ/ਅਕਤੂਬਰ ਦੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਆਰੰਭਕ ਸੋਵੀਅਤ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਫ਼ਤਰੀ-ਤੰਤਰਾਤਮਕ ਪਤਨ ਆ ਵੱਸਦਾ ਹੈ (ਖ਼ਾਸਕਰ 1920 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਤੋਂ)। ਸਟਾਲਿਨ ਦੀ ਸੱਤਾ-ਸੰਕੇਦ੍ਰਣ ਖੱਬੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਪਰਾਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, "ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸੀ/ਸੈਨਿਕ-ਦਫ਼ਤਰੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕ੍ਰਿਤ ਸੰਪਤੀ (ਅਕਤੂਬਰ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ) ਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ-ਭੇਗੀ ਜਾਤ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀਵਾਦ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਹਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਾਂਤਿਕਾਰੀ ਉਰਜਾ ਨੂੰ "ਜਮਾ" ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਯੰਤਰਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜਕੀ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਟ੍ਰਾਟਸਕੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟਾਲਿਨੀ ਰਾਜ ਨੂੰ "ਸੋਵੀਅਤ ਬੋਨਾਪਾਰਟਵਾਦ" ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕੌਂਸਲੇਟ ਨਾਲੋਂ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਵੱਧ ਨੇੜੇ ਸੀ)।

ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਢਹਿ ਜਾਣਾ

ਇਹੀ ਮੂਲ ਸੰਰਚਨਾ ਹੈ—ਪਤਨ ਕੋਈ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਤਿਅਧਿਕ ਵਿਸਤਾਰ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ਼ਾਂ, ਸੈਨਿਕ ਦਲਦਲਾਂ, ਪਰਿਧੀਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਗ੍ਰਾਸ, ਅਸਫਲ ਸੁਧਾਰਾਂ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਵਿਘਟਨ/ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਿਤ ਖ਼ਰਾਬੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਕੜੀ ਹੈ।

ਨੇਪੋਲੀਅਨੀ ਪੱਖ (1812 ਤੋਂ 1815)

- 1812: ਰੂਸ ਉੱਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਆਕਰਮਣ—ਗ੍ਰਾਂਦ ਆਰਮੇ (600,000 ਸੈਨਿਕ) ਰਸਦ-ਵਿਵਸਥਾ, ਸਰਦੀ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਚੁਰ-ਚੁਰ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ; ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਬਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ।
- 1813: ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਬਣਦਾ ਹੈ; ਲਾਈਪਜ਼ਿਗ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ("ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ")—ਜਰਮਨ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੀ ਹਾਨੀ; ਸਾਮਰਾਜ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- 1814: ਮਿੱਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭੂਖੰਡ ਉੱਤੇ ਆਕਰਮਣ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪੈਰਿਸ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਗੱਦੀ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਲਬਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਬਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- 1815: ਸੰਖੇਪ ਵਾਪਸੀ (ਸੌਂ ਦਿਨ), ਵਾਟਰਲੂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਪਰਾਜਯ; ਸੇਂਟ ਹੈਲੇਨਾ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਨਿਰਵਾਸਨ; ਬੁਰਬੋਂ ਰਾਜਤੰਤਰ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ (ਕ੍ਰਾਂਤਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ—ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਾਇਮ ਰਹੀਆਂ)।

ਸੋਵੀਅਤ ਪੱਖ (1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ 1991 ਤੱਕ)

- ਦੇਰਲੇ 1970 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ: ਆਰਥਿਕ ਜੜਤਾਪਣ (ਬੇਜ਼ਨੇਵ ਦੇ ਅਧੀਨ "zastoi"), ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਾਟਾਂ, ਤਕਨਾਲੋਜੀਕਲ ਪਿੱਛੜਾਪਣ, ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ/NATO ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹਥਿਆਰ ਦੌੜ—ਪ੍ਰਣਾਲੀਕ ਅਤਿਵਿਸਤਾਰ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਖੋਖਲਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- 1979-1989: ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਯੁੱਧ—ਸੋਵੀਅਤ "ਵਿਯਤਨਾਮ"; ਦਲਦਲ-ਸਰੂਪ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੇ ਸਰੋਤਾਂ, ਮਨੋਬਲ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਇਸ ਵਿਡੰਬਨਾਪੂਰਨ ਸਮਾਨਾਂਤਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰੋ: ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਹੋਇਆ; USSR ਇੱਕ ਦੁਰਠਨ, ਪ੍ਰਤਿਰੋਧੀ ਯੁੱਧ-ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਰਕਤਸ਼ਾਵ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ)।
- 1985-1989: ਗੋਰਬਾਚੇਵ ਦੀਆਂ ਪੇਰੇਸਤ੍ਰੋਇਕਾ/ਗਲਾਸਨੋਸਤ ਸੁਧਾਰਾਂ (ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ "ਬਚਾਉਣ" ਦਾ ਇੱਕ ਯਤਨ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੇਰ-ਕਾਲੀਨ ਨੈਪੋਲੀਅਨੀ ਸਮਾਂਜਸਿਆਂ ਵਾਂਗ) ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਪੂਰਬੀ ਬਲਾਕ ਦੇ ਉਪਗ੍ਰਹਿ-ਰਾਜ ਬਗਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਬਰਲਿਨ ਦੀ ਦੀਵਾਰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਢਹਿ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ 1989-1990 ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਢਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ)—"ਬਾਹਰੀ ਸਾਮਰਾਜ" ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਵੱਲੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਾਂਗ।
- 1990-1991: ਅੰਦਰੂਨੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਸੰਕਟ; ਗਣਰਾਜ ਸਰਬਤੋਮਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਗਸਤ 1991 ਵਿੱਚ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦਾ ਤਖ਼ਤਾਪਲਟ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਗੋਰਬਾਚੇਵ 25 ਦਸੰਬਰ 1991 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ; USSR 15 ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਟਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਯੇਲਤਸਿਨ-ਯੁੱਗ ਦੀ ਸ਼ਾਕ ਬੈਰਪੀ, ਓਲੀਗਾਰਖ, ਨਿੱਜੀਕਰਨ)—ਬੋਰਬੋ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮਾਨ: ਕ੍ਰਾਂਤੀ-ਪੂਰਵ ਵਰਗੀ ਤੱਤ (ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਕੱਖ) ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਾਂਤਿਕਾਰੀ ਸੰਪਤੀ-ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਜਦਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਦੇਹਾਂ ਵਿੱਚ, "ਸਾਮਰਾਜ" (French Continental System ਵਿਰੁੱਧ Soviet Eastern Bloc/COMECON ਪ੍ਰਭਾਵ) ਬਾਹਰਲੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਖੰਡਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਨ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਸੰਕਟ ਉਸ ਦੀ ਖੋਖਲਾਪਣ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ ਤਾਕਤਾਂ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਰਾਜਤੰਤਰ/ਪੁੰਜੀਵਾਦ)। ਬੇਨਾਪਾਰਟਵਾਦ ਅਟਿਕਾਉ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਇੱਕ "ਪਿਰਾਮਿਡ ਜੋ ਆਪਣੀ ਨੋਕ ਉੱਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ," ਜਿਵੇਂ Trotsky ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ—ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਬਾਹਰੀ ਵੈਰਪੂਰਨ ਦਬਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਅਧਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਵੀ ਹੈ)। ਲੰਮੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸੋਵੀਅਤ ਪਤਨ "ਅਚਾਨਕ" ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੜਨ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਕ ਚਰਮ-ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਸੀ; ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਸਾਮਰਾਜ ਇਕੋ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਲੁਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਲਗਾਤਾਰ ਹਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਘਿਸਦਾ ਗਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਆ ਗਈ।

ਫ਼ਰਾਂਸ ਅਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਅਤੇ ਟੇਲਮੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਟੇਲਮੀ ਚੌਥਾ ਫ਼ਿਲੋਪਾਤਰ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ (217 ਈ.ਪੂ.) ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ (ਐਂਟਿਓਕਸ ਤੀਜਾ) ਉੱਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ "ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ"—ਉਹ ਲਾਭ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੰਧਿ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵਿਲਾਸਤਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਉੱਚਤਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਜਿਵੇਂ 3 ਮੱਕਾਬੀਆਂ 1-2 ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲੇ ਗਏ ਵਰਣਨ ਅਨੁਸਾਰ) ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਪਿੱਛੋਂ ਟੇਲਮੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਇਹ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੜਪ ਅਤੇ ਧਿੱਗੀ ਦਾ ਕਿਰਿਆ-ਕਲਾਪ ਸੀ। ਉਹ ਦਿਵਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਘਾਤਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਅੰਗਘਾਤ), ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਤਪੀੜਨਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪਤਨ ਦਾ ਰਾਜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਨੈਤਿਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਦਰੋਹ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੱਕ ਤਾਕਤ ਦੀ ਹਾਨੀ। ਇਹ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ (2 ਇਤਿਹਾਸ 26:16-21) ਦਾ ਸਹੀ

ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਨ ਸੈਨਿਕ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਧੁਪ ਸਾੜਨ ਲਈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ (ਜਾਜ਼ਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੜਪਦੇ ਹੋਏ), ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਕੋੜ੍ਹ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਰਵਜਨਕ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਨਿਆਂ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਮੌਤ ਤੱਕ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜੀਵਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ—ਤੁਰੰਤ ਨਾਸ ਦੀ ਬਜਾਇ ਇੱਕ ਧੀਮਾ, ਲੰਮਾ ਖਿਚਦਾ ਹੋਇਆ ਅੰਤ।

ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਪਤਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਿਕ ਅਤੇ ਘਿਸਾਉਂਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਬਾਅਦਲੇ “ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ” ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ।

1798: ਫਰਾਂਸ ਦੱਖਣ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜਾ ਬਣਦਾ ਹੈ

“ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” (1798) ਵਿੱਚ, ਨਾਸਤਿਕ ਫਰਾਂਸ (ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਇਨਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:8 ਵਿੱਚ ਹੈ) ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਨੂੰ ਪੋਪ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਧੱਕਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਉਸ ਧੱਕੇ ਦਾ ਸੈਨਿਕ ਮੂਰਤ ਰੂਪ ਹੈ। 1798 ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸ ਦੱਖਣ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਨਾਸਤਿਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਿਸਰ ਸੀ।

ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਟੋਲੇਮੀ ਆਪਣੀ “ਜਿੱਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਿਆ,” ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਕੱਤਰਪੰਥੀ ਚਰਨ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਦੱਖਣ ਦਾ ਤਾਜ ਅੱਗੇ ਸਰਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਰਿਪੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੁਰ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਤਰੱਕੀਪਸੰਦ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ: ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਤੋਂ ਲੈਨਿਨ ਤੋਂ ਸਟਾਲਿਨ ਤੱਕ

ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਯਾਦਚਿੰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਇਹ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਅੰਤ ਹਨ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਧੀਮੇ ਵਿਘਟਨ ਵੱਲ ਦੀ ਗਤਿਪਥ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੈਪੋਲੀਅਨ—1798 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤੀਕ। ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ (ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਦੱਖਣ), ਉਹ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ (1812 ਦੀ ਰੂਸੀ ਮੁਹਿੰਮ ਇੱਕ ਐਸੀ ਵਿਪਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਧੀਕ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਘਾਟਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ (1813–1814)), ਅੰਤਿਮ ਹਾਰ ਸਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਵਾਟਰਲੂ 1815), ਅਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਦੇਸ਼-ਨਿਕਾਲੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਿਕ, ਪੜਾਅਵਾਰ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਬਿਲਕੁਲ ਪਟੋਲੇਮੀ ਅਤੇ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਵਾਂਗ।

ਲੈਨਿਨ ਨੇ 1917 ਦੀ ਅਕਤੂਬਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ। ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ “ਧੱਕਾ” ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਸੱਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ)। ਪਰ ਉਗ੍ਰ ਪੜਾਅ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਵੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਢਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਿਉਰੋਕ੍ਰੈਟੀਕਰਨ ਵੱਲ ਵਧਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਸਟਾਲਿਨ, ਸੰਕੇਦ੍ਰਕ (ਸੋਵਿਯਤ ਬੋਨਾਪਾਰਟਵਾਦ), ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਨਿਕ-ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਸਮਰਾਜ ਵਿੱਚ “ਜਮਾ” ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਰਾਸ਼ਟਰੀਕ੍ਰਿਤ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ—ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੀ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਜਗੀਰਦਾਰੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਰੂਪ ਵਜੋਂ), ਪਰ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਅੰਦਰਲੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ (ਸੁੱਧਿਕਰਨਾਂ) ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ (ਵਿਸਤਾਰ) ਮੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਦਿਲ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਸਲ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ “ਜਿੱਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ” ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਅਤਿਅਧਿਕ ਵਿਸਤਾਰ (ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ—ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਰੂਸ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ), ਠਹਿਰਾਅ, ਅਸਫਲ ਸੁਧਾਰ (ਪੇਰੇਸਤੋਇਕਾ ਆਖਰੀ ਬੇਸਹਾਰਾ ਯਤਨ ਸੀ), ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਹਾਨੀ (1989–90 = “ਸਾਥੀਆਂ” ਦੀ ਹਾਨੀ), ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਵਿਘਟਨ (1991)।

ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਪਤਨ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਉਹ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਹੋਇਆ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਸਾਮਰਾਜ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਘਿਸਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਟੋਲੇਮੀ ਅਤੇ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਦੇ ਰਾਜ ਮੰਦਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੇ

ਅਹੰਕਾਰ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਪਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਰਜ਼ਾ ਗਏ। ਦੱਖਣ ਦੇ “ਆਤਮਿਕ” ਰਾਜੇ (ਸਰਕਾਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਸਤਿਕਤਾ) ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਹੀ ਲੰਬਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਆਂ ਮਿਲਿਆ: ਅੰਦਰੋਂ ਖੋਖਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਝੂਠ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਰਹਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਾਮੀ ਚਾਲ ਦੇ ਵਹਾਅ ਵਿੱਚ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਖਾਲੀਪਣ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪੁਨਰੁਤਥਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ)।

ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ (ਦੋ ਪੜਾਅ) ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ (ਫ਼ਰਵਰੀ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ/ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ। ਨੈਪੋਲੀਅਨੀ ਬੋਨਾਪਾਰਟਵਾਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਤਨ ਸਟਾਲਿਨਵਾਦੀ ਸੁਦ੍ਰਿੜੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ—ਪਟੋਲਮੀ ਦੀ ਰਾਫੀਆ ਵਿਖੇ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਅਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਦੇ ਉਸੇ ਹੀ ਪਾਪ ਅਤੇ ਧੀਮੇ ਅੰਤ ਰਾਹੀਂ, 1798 ਦੇ ਫ਼ਰਾਂਸ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ (ਲੇਨਿਨ-ਸਟਾਲਿਨ ਯੁੱਗ) ਤੱਕ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਲੇਨਿਨ, ਕ੍ਰਾਂਤਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਪਕ ਜਾਂ ਸੱਤਾ-ਹਰਨਹਾਰ (ਜੈਕੋਬਿਨ/ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਉਭਾਰ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ; 1917 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ “ਪੱਕਾ” ਪੜਾਅ, ਬਰੂਮੇਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਕੌਂਸਲੇਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ)। ਸਟਾਲਿਨ ਬੋਨਾਪਾਰਟਵਾਦੀ ਸੱਤਾ-ਸੰਘਟਕ ਸੀ (ਸੋਵੀਅਤ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਸੁੱਧੀਕਰਨ, ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ, ਠੰਢੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਚਰਮ; ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਦਿੜ੍ਹ” ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਇਆ—ਅਤਿ-ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)।

ਖਰੁਸ਼ਚੇਵ ਉੱਚ-ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ “ਥਾਅ” ਕਾਲ ਦਾ ਨੇਤਾ ਸੀ (1953–1964): ਉਹ ਸਟਾਲਿਨ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਗੁਪਤ ਭਾਸ਼ਣ, 1956), ਕੁਝ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੀਮਿਤ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀਗਤ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ “ਥਰਮੀਡੋਰੀਅਨ” ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ-ਪਤਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਰ ਹੈ—ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਮੂਲ ਨਾਸਤਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਘਟਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, 1962 ਦੀ ਕਿਊਬਨ ਮਿਸਾਈਲ ਸੰਕਟ ਵਾਲੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਵੱਡੀਆਂ ਨੈਪੋਲੀਅਨੀ ਹਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਪਿੱਛੇਹਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ)।

ਗੋਰਬਾਚੇਵ perestroika (ਪੁਨਰਸੰਰਚਨਾ) ਅਤੇ glasnost (ਖੁੱਲ੍ਹਾਪਣ) ਨਾਲ 1985–1991 ਦਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਗ੍ਰਸਤ ਸੁਧਾਰਕ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ “ਬਚਾਉਣ” ਲਈ ਆਖਰੀ ਯਤਨ ਸਨ; ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਪਤਨ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ—ਪੂਰਬੀ ਬਲਾਕ ਦਾ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ (1989 ਦੀ ਬਰਲਿਨ ਦੀ ਕੰਧ), ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਗ਼ਾਵਤਾਂ। ਇਹ “ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਅੰਤ” ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ: ਜਿਵੇਂ 1814 ਦੇ ਆਕਰਮਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੇ ਯਤਨ, ਜਾਂ ਮੰਦਰ-ਅਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੋਲੇਮੀ/ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਦਾ ਲੰਮਾ ਖਿੱਚਿਆ ਪਤਨ। 1989 ਵਿੱਚ ਗੋਰਬਾਚੇਵ ਦਾ ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ ਦੂਜੇ (ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ) ਨਾਲ concordat/meeting ਆਤਮਿਕ ਹਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਦੱਖਣੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨਾਸਤਿਕਤਾਵਾਦ ਪਾਪਾਈ ਪੁਨਰੁਤਥਾਨ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦਾ ਹੋਇਆ।

ਯੇਲਤਸਿਨ ਆਖਰੀ ਵਿਘਟਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ (1991 ਤੋਂ ਅੱਗੇ), ਜਿਸ ਨੇ ਅਗਸਤ 1991 ਦੇ ਤਖ਼ਤਾਪਲਟ-ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਰੂਸ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਣਿਆ, ਸੋਵੀਅਤ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਘਟਨ (ਦਸੰਬਰ 1991), ਝਟਕਾ-ਥੈਰੇਪੀ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅਵਿਵਸਥਿਤ ਅੰਤ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਕ੍ਰਾਂਤਿਕਾਰੀ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਅੰਸ਼ਿਕ “ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ” (ਕੁਲੀਨ-ਅਧਾਰਿਤ ਪੂੰਜੀਵਾਦ, ਜਿਵੇਂ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਬੋਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ) ਦਾ ਮੁਰਤ-ਰੂਪ ਹੈ। ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਹਲ ਉਜਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਨੀਏਲ 11:40 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪੀ-ਸਮਾਨ ਜਿੱਤ (ਅਮਰੀਕੀ ਗਠਜੋੜ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪਾਸੀ) ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ-ਰੂਪਕ ਤੁਰੰਤ ਪਤਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲੰਮਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਪੜਾਅ-ਦਰ-ਪੜਾਅ ਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੋਲਮੀ IV ਦੀ ਰਾਫੀਆ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਅਹੰਕਾਰ, ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ, ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਹਾਰ, ਅਤੇ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਖ਼ਰਾਬੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ; ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਦਾ ਮੌਤ ਤੱਕ ਕੋੜ੍ਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਲੱਗਵਾਸ; ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੀਆਂ ਪੜਾਅਵਾਰ ਹਾਰਾਂ (ਰੂਸ, ਲਾਈਪਜ਼ਿਗ, ਪੈਰਿਸ, ਐਲਬਾ, ਵਾਟਰਲੂ)। ਸੋਵੀਅਤ ਰੇਖਾ ਸਟਾਲਿਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਰਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖ਼ਰੁਸ਼ਚੇਵ ਦੇ thaw ਦੌਰਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਕ੍ਰਮਿਕ ਖੋਖਲੇਪਣ ਦੀ ਵੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਦਰਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬ੍ਰੇਜ਼ਨੇਵ-ਯੁੱਗ ਦੀ ਜੜਤਾਪਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਰਬਾਚੇਵ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਕ ਬਣਦੇ ਹਨ; ਯੈਲਤਸਿਨ ਦਾ ਯੁੱਗ ਇਸ ਪੂਰੇ ਝਾੜੇ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (USSR ਵਿਘਟਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਰੂਪ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। “ਦਿਲ ਉੱਠ ਜਾਣਾ” ਇਸ ਸਾਰੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਨਾਸਤਿਕ ਅਵਿਗਿਆ), ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ “ਜਿੱਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।”

ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਹੈ; ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਨਾਸ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ 1,000 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਿਰਬਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜੰਜੀਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਜਗਰ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਪੁਰਾਤਨ ਸਰਪ ਨੂੰ, ਜੋ ਇਬਲੀਸ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ, ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅਵਸ਼ਜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੰਹਾਸਨ ਵੇਖੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਲਈ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਪਰ ਬਾਕੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠੇ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਹੈ। ਧੰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਐਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦੂਜੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਾਜਕ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚੋਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਕੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ, ਗੋਗ ਅਤੇ ਮਾਰੋਗ ਨੂੰ, ਭੁਲਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਸਾਰੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਏ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਾਂ ਦੀ ਛਾਵਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਯ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਘੇਰ ਲਿਆ; ਤਦ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਬਲੀਸ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਤੋਂ ਸਦਾ ਤੱਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਯਾਤਨਾ ਸਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:1-10.

ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਚਾਰਵਿਮਰਸ਼ਾਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਪਤਰਿਕਾ 1996 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਤਰਿਕਾ ਨੂੰ ChatGPT ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ। ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਪਤਰਿਕਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਰਵਜਨਿਕ ਅਭਿਲੇਖ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਤਰਿਕਾ ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅੰਸ਼ Testimonies, volume 9, 11 ਹੈ।

ਸਾਰਾਂਸ਼: ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ

ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ 11:40-45 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਅਤੇ ਨਾਸਤਿਕ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ (ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਯੁੱਧਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਰਣਭੂਮੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਕਰੇਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ

ਸੇਵੀਅਤ ਸ਼ਾਸਨ ਹੇਠ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੀ ਦਮਨ-ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਰਸਾਲਾ ਯੂਕਰੇਨ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ 11:40 ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੈਟੀਕਨ-ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਗਠਜੋੜ ਰਾਹੀਂ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਹਾ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨ ਨੂੰ ਸੇਵੀਅਤ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਪੁਨਰੁਤਥਾਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ

ਰਸਾਲਾ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ਰਾਂਸ (1798) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵੀਅਤ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਈ। ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 11:40 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਪਰਾਕਾਸ਼ਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵੀਅਤ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ 11:40 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਝਾੜ ਕੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਰਕ ਘਾਉ ਦੇ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13)।

ਯੂਕਰੇਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦਾ ਦਮਨ (ਉੱਧਰਿਤ ਸਰੋਤ)

ਇਸ ਰਸਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵੀਅਤ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਉਤਪੀੜਨ ਬਾਰੇ ਧਰਮਨਿਰਪੇਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਟਾਈਮ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, 4 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਤੋਂ:

“ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੀਖੀ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਖੁਨੀ ਪੀੜਨਾ ਯੂਕਰੇਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੇਵੀਅਤ ਗਠਜੋੜ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।”

ਯੂਕਰੇਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸੇ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦਾ ਦਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਯੂਕਰੇਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ

ਯੂਕਰੇਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਾਬੰਦੀਗ੍ਰਸਤ ਯੂਕਰੇਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਲਾਈਫ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, ਦਸੰਬਰ 1989 ਤੋਂ:

“ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਚੇਕੋਸਲੋਵਾਕੀਆ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨਵੇਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਬਿਸ਼ਪ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਗੋਰਬਾਚੇਵ ਇਟਲੀ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਪੋਪ ਜੋਹਨ ਪਾਲ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ—ਕੌਮਲਿਨ ਅਤੇ ਵੈਟੀਕਨ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਮਨੇ-ਸਾਮਨੇ ਦੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਠਕਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵੀਅਤ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਯੂਕਰੇਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ।”

ਯੂ.ਐਸ. ਨਿਊਜ਼ ਐਂਡ ਵਰਲਡ ਰਿਪੋਰਟ, 11 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਤੋਂ:

“ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪੁਨਰਉਤਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਅਪੇਕਸ਼ਿਤ ਹੈ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਪੰਜ ਮਿਲੀਅਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀ ਅਧਿਕਾਰਕ ਪਾਬੰਦੀ ਹਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਇਹ ਚਰਚ 1946 ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਸਟਾਲਿਨ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੂਸੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਦੋਂ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹੀ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨੀ ਚਰਚ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪੋਪ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

ਇਹ ਪੱਤਰਿਕਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਸਤਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵੈਟੀਕਨ ਦੇ ਕੂਟਨੀਤਿਕ ਦਬਾਅ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 11:40 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੀਲ ਪੱਥਰ ਵਜੋਂ ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਸਬੂਤ

ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦਾ ਪਤਨ ਕੇਵਲ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਹਾਰ ਵਜੋਂ, ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਕ ਪ੍ਰਭੂਤਾਈ ਵੱਲ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਸੇਵੀਅਤ ਧਾਰਮਿਕ ਦਮਨ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤਿਕ ਜਿੱਤ ਦੇ ਮਾਮਲਾ-ਅਧਿਐਨ ਵਜੋਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਲਾਤਕਾਰਕ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਤੋਂ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੈਥੋਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਲ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੂਕ੍ਰੇਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ “ਵਾਂਗੂੰ ਭਵਰੇ” ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਾ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕ੍ਰਮ

1. 1. 1798 – ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
2. 2. 1917 – ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਬੇਲਸ਼ੇਵਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ)।
3. 3. 1989 – ਸੇਵੀਅਤ ਸੰਘ ਢਹਿ ਗਿਆ।
4. 4. ਯੂਕ੍ਰੇਨ – ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
5. 5. ਪਾਪਾਸੀ ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
6. 6. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਆਖਿਰਕਾਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਦਾਨੀਏਲ 11:41)।
7. 7. ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ (ਦਾਨੀਏਲ 11:42–43)।

ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਸੇਵੀਅਤ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਰਮਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਚਰਨ 3–4 ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।

ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਸੰਬੰਧੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰੋਤ

- ਜੈਫ ਪਿਪੇਂਗਰ (ਮੁੱਖ ਧਾਰਮਿਕ-ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਤਮਕ ਢਾਂਚਾ)

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ

- ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ
- ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼
- ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਗਵਾਹੀਆਂ

ਧਰਮਨਿਰਪੇਖ ਪ੍ਰੈੱਸ

- ਟਾਈਮ ਮੈਗਜ਼ੀਨ
- ਲਾਈਫ ਮੈਗਜ਼ੀਨ
- ਯੂ.ਐੱਸ. ਨਿਊਜ਼ ਐਂਡ ਵਰਲਡ ਰਿਪੋਰਟ

ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

- ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪੀੜਾੜਨਾ
- ਯੂਕਰੇਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਭੂਗਰਭ ਜੀਵਤ ਰਹਿਣਾ
- ਗੋਰਬਾਚੇਵ-ਵੈਟੀਕਨ ਕੂਟਨੀਤੀ
- ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਿਰਾਰਕੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ

ਨਿਊਜ਼ਲੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਸਾਰੰਸ਼

ਯੂਕਰੇਨ ਸੋਵੀਅਤ ਨਾਸ਼ਤਿਕਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਬੇ ਹੋਏ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਗੜ੍ਹ ਸੀ। ਯੂਕਰੇਨੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਿਆ। ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਵੈਟੀਕਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਮੁੜ ਉਭਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੂਕਰੇਨ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਰੁਝਾਨ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 11:40 ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਕਰੇਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੜਾਅ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਯੂਕਰੇਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਕੱਲੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਚਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਕੇਤ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।